

עפ"ג 62811/11/14 - ר ש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 62811-11-14 ש נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב

המערער: ר ש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע על-פי הודייתו בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום האוחז שני אישומים. האישום הראשון עניינו עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה על סעיף 30 לחוק התקשורת וכן עבירת איומים. שתי העבירות גם יחד התייחסו לעשרות הודעות SMS בעלות תוכן מטריד ומאיים אותם שלח המערער למתלוננת בתיק זה שהינה גרושתו ואם 4 בנותיו.

האישום השני מתייחס גם הוא להודעת טקסט וכן לאיומים מילוליים. המערער שלח למתלוננת הודעת טקסט ובעקבותיה הגיע לדירתה ואמר לה, בין היתר: "את לא חותמת אין בעיה, אני אראה לך לאן אביא אותך".

2. בית משפט קמא (כב' השופטת מ' ברק-נבו) קבע כי מתחם הענישה בתיק זה נע בין 3 חודשי מאסר ועד 9 חודשי מאסר. בקובעו את המתחם התייחס בית משפט קמא למהות העבירה, לריבוי המסרונים שמדובר בהם, לפגיעה בבטחונה, שלוותה ופרטיותה של המתלוננת, לצד הפגיעה בתא המשפחתי וקדושתו. אליבא דבית משפט קמא אלימות כפי בת זוג היא עבירת איומים לכל דבר וענין ומדובר בתופעה שאין להשלים עמה. לאחר שסקר גם את הענישה הנוהגת קבע, כאמור, את המתחם דלעיל.

3. ובאשר למיקומו של המערער בתוך המתחם, בית המשפט התחשב בכך שמדובר במי שמעולם לא נשא מאסר ונטל אחריות לביצוע העבירות. יחד עם זאת המערער הורשע בעבר בעבירת איומים שבגינה היה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי שהופעל בתיק הנוכחי. בהינתן כל אלה קבע בית המשפט כי מיקומו הנכון של המערער הוא במרכז המתחם והטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל. המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו עמד אף הוא על 6 חודשים. בית המשפט קבע כי המערער ירצה את שני המאסרים חלקית בחופף זה לזה, כך שסה"כ יהא עליו לרצות 10 חודשי מאסר. בנוסף הוטל עליו מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ וכן חויב לפצות את המתלוננת בסך 1,500 ₪.

על גזר הדין הערעור בפנינו.

4. על שלושה אדנים מרכזיים עומד הערעור:

האחד, לטענת הסנגור, הודאתו של המערער ניתנה מכח הסדר טיעון. הסדר טיעון זה כלל הן הפנייתו של המערער לקבלת תסקיר של שירות מבחן, שיבחן גם את שאלת הארכת המאסר על תנאי והן הפנייתו לממונה על עבודות שירות. בסופו של יום, המערער לא היה בפני הממונה על עבודות שירות משום שבתאריך אליו הוזמן היה לטענתו חולה. הממונה קבע לו תאריך אחר, אלא שבית המשפט לא נעתר לבקשת דחיה לצורך ההתייצבות בפני הממונה, שעל כן בסופו של יום, לא נבחנה כשירותו של המערער לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות.

האדן השני שעליו שם הסנגור דגש עניינו "כשל לוגי", כהגדרתו של הסנגור, בית המשפט אמר שלו היה תסקיר חיובי אולי היה שוקל עבודות שירות ובסופו של דבר, הטיל עליו עונש ארוך יותר מאשר עבודות שירות.

האדן השלישי עניינו נסיבותיו האישיות של המערער. לענין זה טוען הסנגור כי התסקיר, הגם שאינו חיובי ונמנע מהמלצה על הארכת המאסר על תנאי, טענו "שחור משחור" (כהגדרתו של הסנגור). המערער הודה "רק" במסרונים. המערער שיקם את יחסיו עם גרושתו. לענין זה נציין כי המתלוננת עצמה התייצבה באולם והגישה לעיונו מכתב שכתבה ובו עתירה להתחשב במערער. המערער הוא אב ל-4 בנות. יש לו אומנם הרשעה קודמת אולם ככלל הוא אדם מן הישוב ומתנהל באורח נורמטיבי.

4. המדינה מפנה לכל הנתונים שפורטו בגזר הדין, במיוחד מפנה המדינה לריבוי של המסרונים, לאמור באותם מסרונים ולחומרת התנהלותו של המערער באופן שיטתי.

באשר להסדר, ההסדר לא כבל את שיקול הדעת של בית המשפט. לא היה טעם שבית המשפט יפנה את המערער לממונה לאחר אי התייצבותו בפעם הראשונה, כיוון שממילא לאור התסקיר השלילי סבר בית המשפט קמא כי לא ניתן במקרה זה להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, ולא ניתן גם להאריך את המאסר על תנאי.

ובאשר למאסר על תנאי: המדינה מפנה לכך כי המערער ביצע את העבירות כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו ובכך הוכיח כי מאסר שכזה אינו מרתיע אותו. בשורה התחתונה הטענה היא כי אין להתערב בענישה שהוטלה.

5. שקלנו בקפידה את טיעוני הסנגור. אנו רואים לציין כי הקדשנו לשמיעתו של תיק זה פרק זמן ממושך ולאחר שעשינו זאת ונטלנו לעצמנו פסק זמן נוסף במהלך יום הדיונים כדי לשוב ולשקול את מכלול הנסיבות, דעתנו היא כי אין מקום להתערב בענישה.

נתחיל מהעבירות שמדובר בהן. אכן, באישום הראשון מדובר "רק" במסרונים בהבדל מאמירות מילוליות פנים אל פנים המושמעות כלפי המתלוננת. יחד עם זה בחינת אותם מסרונים מעלה תמונה קשה ביותר. המערער גילה "יצירתיות" רבה ביותר בתוכנם של אותם מסרונים. רק על קצה המזלג "אני מוכן לקנות לך חלקת קבר הכי יקרה בעולם רק שייתן לי אלוהים את התאריך שלך. עכשיו אני חותם על זה בכל מחיר". וכן: "אני אעשה

הכל בשביל שתסיימי את חלקך בעולם הזה. פעם בשבוע אהיה בכותל בירושלים במיוחד לתפילות שלי שייקח אותך מהעולם הזה" ואמרת שפר נוספת: "שרמוטה את עדיין בחיים". איננו רואים להמשיך ולפרט. די לנו אם נציין כי גם לאחר תיקונו של כתב האישום (כאשר זו כוונתנו לתיקון שהתבטא במחיקת חלק מהמסרונים), עדיין נותר כמעט עמוד מלא רצוף במסרונים דומים לאלה שצוטטו לעיל. לא צריך כל דמיון כדי להבין שהמערער התכוון ברצינות לדבריו. החזרה והשיטתיות מדברים בעד עצמם.

כדי להשלים את התמונה, האישום השני כולל גם איום שהושמע פנים אל פנים למתלוננת. מי שפועל בצורה שיטתית ועקבית כמתואר לעיל מעיד על עצמו כי הוא בעל מסוכנות ואין להקל ראש בדברים.

לפיכך, כאשר קבע בית משפט קמא את המתחם הנע בין 3 חודשים ל- 9 חודשים, נתן בכך ביטוי מידתי ושמא אף מקל לחומרת העבירות שבפניו. אנו מדגישים שוב כי לשיטתנו, מסרון הוא כלי אפקטיבי במיוחד והאיום שבו אינו מאבד מעוצמתו משום שנכתב במקום להיאמר בעל-פה.

6. ובאשר למיקומו של המערער בתוך המתחם - גם כאן איננו סבורים כי נפלה שגגה מעם בית משפט קמא. איננו מקבלים את הטענה כי שגה בית משפט קמא כאשר לא שלח את המערער פעם נוספת לממונה על עבודות שירות, וכי בכך נמנע מהמערער למצות את הסדר הטיעון. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה באשר לענישה והצדדים היו רשאים לטעון כרצונם. הסדר טיעון לעולם אינו כובל את שיקול דעתו של בית המשפט, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר ב"הסדר פתוח" כמו במקרה הנוכחי. למערער ניתנה הזדמנות ללכת לממונה על עבודות שירות. אפילו נצא מנקודת הנחה כי אכן נבצר ממנו להתייצב במועד (עובדה שאיננו משוכנעים בה) עדיין לא היה מקום שבית המשפט ישוב ויפנה אותו לבדיקה חוזרת אצל הממונה, כאשר על פני הדברים אין טעם בכך שהרי התסקיר השלילי הביא את בית משפט לכלל מסקנה כי אין מקום להסתפק במאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. ההפניה לממונה היא כלי, ואיננה מטרה בפני עצמה. במקרה הנוכחי לא היה בכך כדי לשנות את התמונה. איננו מקבלים גם כי נפל כשל לוגי כלשהו בהנמקה של בית משפט קמא.

7. ובאשר להפעלת המאסר על תנאי - תסקיר שירות המבחן שאמור היה לבחון סוגיה זו, היה תסקיר שלילי ביותר. איננו רואים לדון בשאלה האם "שחור משחור" או שיש לנקוט במינוח אחר, די לנו אם נצטט חלק מהדברים האמורים בתסקיר כדלקמן: "ראמין התקשה לקחת אחריות מלאה למיוחס לו בכתב האישום". בזמן מסוים "סירב לשתף פעולה עם ההמלצה לטיפול בתחום האלימות במשפחה. בזמנו סבר כי איננו זקוק לטיפול כזה". המתלוננת שהיום מבקשת מאיתנו להתערב בעונשו ציינה בזמנו בפגישתה עם שירות המבחן כי: "האיומים כלפיה היו ענין שבשגרה. היא לא התלוננה בזמנו כיוון שחששה מהשלכת פתיחת ההליכים הפליליים על בנותיה. שירות המבחן התרשם כי מדובר בדפוס חוזר בחייו שבו הוא מאבד שליטה ומאיים על בת זוגו לשעבר. גם המלצה עדכנית להשתלב בטיפול התקבלה בתגובה ספקנית. בשורה התחתונה קבע שירות המבחן כי המערער חסר מודעות לבעיותיו, וחסר אחריות להשתלב בטיפול שעל כן כאמור סבר כי אין מקום לבוא בהמלצה להארכת המאסר על תנאי.

בהינתן אמור לעיל, נראה לנו כי גם במיקומו של המערער בתוך המתחם לא נפלה שגגה. בית המשפט הלך לקראת המערער בכך שקבע שהמאסר על תנאי ירוצה חלקו במצטבר וחלקו בחופף.

התוצאה היא כי לא ראינו לנכון להתערב בענישה בתיק זה ואנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ט שבט תשע"ה, 18/02/2015 במעמד הנוכחים.

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד